

„Jdi, mé pachole, k polici,
vezmi tu zlatou přeslici:
v královském hradě ji prodávej,
za nic jiného však nedávej,
nežli za ruce.“ -
Pachole v bráně sedělo,
přeslici v ruku drželo.
Královna z okna vyhlížela:
„Och, kéž bych tu přesličku měla
ke kolovrátku!
Vstaňte, mamičko, z lavice,
ptejte se, zač ta přeslice?“ -
„Kupte, paničko, drahá není,
můj otec příliš nevycení,
za dvě ruce jest.“
„Za ruce!? Divná, divná věc!
Ale já ji chci mítí přec:
jděte, mamičko, do komory,
jsou tam ty ruce naší Dory,
přineste mu je.“
Pachole ruce přijalo,
do lesa zpátky spěchalo. -
„Podej mi, chlapče, živé vody,
necht' bude tělo beze škody,
jako bývalo.“
A ránu k ráně přiložil,
a v rukou oheň zas ožil;
a v jeden celek srostlo tělo,
jako by pořád bylo celo,
bez porušení.
„Skoč, hochu, na cestu se měj,
mám zlatý kužel na prodej:
v královském hradě jej prodávej,
za nic jiného však nevyměňuj,
nežli za oči.“ -
Pachole v bráně sedělo,
zlatý kuželík drželo.
Královna z okna vyhlížela:
„Kéž bych ten kuželíček měla
na tu přesličku!
Vstaňte, mamičko, jděte zas,
ptejte se, zač ten kužel as?“ -
„Za oči, paní, jinak není,
tak mi dal otec poručení,
za dvě oči jest.“

„Za oči!? Neslýchaná věc!
A kdo je, chlapče, tvůj otec?“ -
„Netřeba znáti otce mého:
kdo by ho hledal, nenajde ho,
jinak přijde sám.“ -
„Mámo, mamičko, co počít?
A já ten kužel musím mít!
Jděte tam zase do komory,
jsou tam ty oči naší Dory,
ať je odnese.“
Pachole oči přijalo,
do lesa zpátky spěchalo. -
„Podej mi, chlapče, živé vody,
necht' bude tělo beze škody,
jako kdy prve.“
A oči v důlky položil,
a zhaslý oheň zas ožil;
a panna vůkol pohlížela -
však nikoho tu neviděla,
než se samotnu.
V
A když byly tři neděle,
král jede z vojny vesele:
„A jak se má, má paní milá,
a zdalis pamětliva byla
mých posledních slov?“
„Och, já je v srdci nosila,
a hledte, co jsem koupila:
jediný mezi kolovraty,
přeslici, kužel - celý zlatý,
vše to z lásky k vám!“
„Pojď se, má paní, posadit,
upřed' mi z lásky zlatou nit.“ -
Ke kolovrátku chutě sedla,
jak zatočila, celá zbledla -
běda, jaký zpěv!
„Vrrr - zlou to předeš nit!
Přišla jsi krále ošidit:
nevlastní sestru jsi zabila,
úduv a oči ji zbavila -
vrrr - zlá to nit!“
„Jaký to kolovrátek máš?
A jak mi divně na něj hráš!
Zahraj mi, paní, ještě znova,
nevím, co chtějí tato slova:
před', má paní, před'!“

„Vrrr - zlou to předeš nit!
Chtěla jsi krále ošidit:
pravou nevěstu jsi zabila
a sama ses jí učinila -
vrrr - zlá to nit!“
„Hó, strašlivě mi, paní, hráš!
Nejsi tak, jak se býti zdáš!
Zahraj mi, paní, do třetice,
abych uslyšel ještě více:
před', má paní, před'!“
„Vrrr - zlou to předeš nit!
Přišla jsi krále ošidit:
sestra tvá v lese, v duté skále,
ukradla jsi jí chotě krále -
vrrr - zlá to nit!“
Jak ta slova král uslyšel,
skočil na vrance, k lesu jel;
hledal a volal v širé lesy:
„Kdes, má Dorničko, kde jsi, kde jsi,
kdes, má rozmilá?“
VI
Od lesa k hradu polí lán,
hoj jede, jede s paní pán;
na vraném bujném jedou koni,
vesele podkovičky zvoní,
na královský hrad.
I přišla svatba zase zpět,
panna nevěsta jako květ;
i byly hody, radování,
hudby a plesy bez ustání
po tři neděle.
A co ta matka babice?
A co ta dcera hadice? -
Hoj, vyjí čtyři vlci v lese,
každý po jedné noze
nese ze dvou ženských těl.
Z hlavy jim oči vyňaty,
ruce i nohy uřaty:
co prve panně udělaly,
toho teď na se dočekaly
v lese hlubokém.
A co ten zlatý kolovrat?
Jakou teď píseň bude hrát?
Jen do třetice zahrát přišel,
pak ho již nikdo neuslyšel,
ani nespatriil.

Nad vstupem do krypty.

Stopy by byly, ale jak tyhle náznaky a možné souvislosti interpretovat? Připadal jsem si beznadějně ztracený. Co má a co nemá význam? Měl jsem z toho v hlavě guláš, ale jedním jsem si byl jistý: nesmím to vzdát. Potřeboval jsem o tom holohlavém chlápku další informace. A tak jsem ho začal sledovat celé dny a noci. Zjistil jsem, že takový prázdný kelímek od pořádného kafe má za nějaký čas i další využití.

Občas mi ten plešoun proklouzl, když už jsem padal únavou, ale podařilo se mi celkem dobře zmapovat, kam chodí a s kým se stýká. Rád se toulal po Praze pěšky, takže bylo jednodušší ho sledovat po svých a neriskovat, že si všimne auta.

Hm. Jenom taková myšlenka: je to, co dělám, vůbec legální?